

हस्तप्राप्त adj. = हस्तगत MBh. 7, 4707. वीर Spr. (II) 5338. युद्धानि HARIV. 4340. स्वर्ग R. 1, 59, 5 (61, 5 Gora.).
हस्तप्राप्य adj. mit der Hand zu erlangen, — greifen R. 3, 16, 6. MEGH. 73.
हस्तबन्ध m. = हस्तेबन्ध P. 6, 3, 13, Schol.
हस्तबिम्ब n. das Einsalben des Körpers mit wohlriechenden Stoffen H. 649. HALĪ. 2, 385.
हस्तमुक्तावलि f. Titel einer Schrift: °कृत् Verz. d. Oxf. H. 201, b, No. 483.
हस्तपत adj. von der Hand geschwungen: Stein RV. 5, 45, 7. 10, 76, 2.
हस्तयोग m. Anwendung —, Uebung der Hand: कृत° adj. MBh. 8, 1986.
हस्तरत्नावली f. Titel eines über die Handstellungen (beim Tanze u. s. w.) handelnden Werkes Verz. d. Oxf. H. 201, b, No. 483.
हस्तलाघव n. s. u. लाघव 2). Unter den 64 Künsten Verz. d. Oxf. H. 217, a, 7.
हस्तवत् (von हस्त) adj. 1) eine Hand habend P. 5, 2, 133, Schol. RV. 10, 34, 9. वाग्धस्तवत् Sprache und Hände habend Spr. (II) 2706. — 2) eine geschickte Hand habend: Bogenschütze MBh. 4, 1166. 1510. 7, 498. 8, 1794. 2183. RAĞH. 7, 42. Dieb DAÇAK. 89, 1.
हस्तवर्तम् absol. in Verbindung mit वर्तय् mit der Hand drehen P. 3, 4, 39.
हस्तावाप m. Aussaat mit der Hand so v. a. das Ausstreuen —, Abschleusen von Pfeilen mit einem Male: यस्यैकवष्टिर्निशितास्तीक्ष्णधाराः मुवाससः संमतौ हस्तावापः (so ed. Bomb., हस्तचापः ed. Calc.) MBh. 5, 706.
हस्तावाम adj. linker Hand gelegen: Weg PAT. in MAHĪBH. lith. Ausg. 1, 121, a; vgl. u. हस्तावाप 2).
हस्तधारण n. = हस्तधारण AK. 3, 3, 5.
हस्तविन्यास m. Handstellung (zur Bezeichnung der Accente) Comm. zu TS. PAĪT. 23, 17.
हस्तसिद्धि f. Erwerb durch Handarbeit VP. 1, 6, 20.
हस्तमूत्र n. eine vor der Hochzeit dem Mädchen um das Handgelenk geschlungene Schnur AK. 3, 4, 22, 176. TRIK. 3, 3, 124. H. 663. HALĪ. 2, 403. कौतुक° KUMĀRAS. 7, 25.
हस्तस्थ adj. in der Hand befindlich, was man in seiner Hand hat Spr. (II) 3812. KATHĪS. 13, 81.
हस्तहोम m. ein Opfer mit der Hand KAUC. 138.
हस्तानर (हस्त + अन्) adj. handschriftlich (Gegens. मुद्राङ्कित gedruckt): °मेदिनी ÇKDR. unter मुधाभृति und मुरसा.
हस्ताग्नि (हस्त + अग्नि) m. N. pr. eines Mannes; pl. sein Geschlecht SAĪSK. K. 184, a, 1.
हस्ताङ्गुलि (हस्त + अङ्गु) f. Finger der Hand GĀRUPA-P. 55 im ÇKDR.
°ली f. dass. (neben पादाङ्गुली) HARIV. 14268.
हस्तादान (हस्त + आ°) adj. mit der Hand fassend: Menschen, Affen, Elephanten TS. 6, 4, 5, 7.
हस्ताभरण (हस्त + अर्ण) 1) n. Handschmuck VJUTP. 139. अहस्ताभरणोपेत R. 1, 6, 9 (12 Gora.). — 2) m. eine Schlangenart Suçr. 2, 265, 14.
हस्तामलक (हस्त + अलक) 1) n. eine Myrobalane in der Hand: त्वया दृष्टं जगत्सर्वं °वत्सदा so v. a. so deutlich wie eine M. auf der Hand R. 7, 37, 5, 12. °वत्सर्वं सम्मार Verz. d. B. H. 124, 15. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Prabhākara und Schülers des Çam̄karākārja Verz. d.

Oxf. H. 227, b, 14. 248, a, 1. 251, b, 45. 255, a, 10. HALL 106. 167. WILSON. Sel. Works 4, 28. 201. fg. °वेदात्तप्रकरणा Verz. d. Pet. H. No. 93. — 3) n. Titel eines von Hastāmalaka verfassten Werkchens HALL 107. °टीका 108. भाष्य 107.
हस्तालिङ्गन (हस्त + अङ्ग) n. Umarmung HARIV. 6212 nach der Lesart der neueren Ausg., °कं n. die ältere.
हस्ताविनेशन (हस्त + अविने) n. Handwasser AV. 11, 3, 13.
हस्तावलम्ब (हस्त + अलम्ब) m. woran sich die Hand klammern kann, Rettungsmittel, Rettungsanker: न खलु निपततामस्ति °म्बः Spr. (II) 2847. °म्बो भवति मुहूर्त्तमचिवचेष्टितम् 5727.
हस्तावलम्बन n. dass. HEM. JOGAÇ. 1, 12.
हस्तावाप m. 1) Handschutz (gegen das Anprallen der Bogensehne) MBh. 4, 1941. 7, 740. 4793. 11, 665. R. 6, 92, 15. im Prakrit ÇĀK. 93, 17. — 2) हस्तावापेन गच्छति नास्तिकाः MBh. 12, 6749. हस्तौ घवाप्येते प्रवेश्येते यस्मिन्निति हस्तावापो हस्तनिगडस्तेन निगडिताः सत्तः NILAK. wir vermuthen हस्तवामेन (sc. मार्गिणा) linksab d. i. falsch; vgl. हस्तदन्तिणा im nächsten Verse.
हस्ताहस्ति adv. im Handgemenge MBh. 9, 983. Zur Bildung des Wortes vgl. P. 2, 2, 27. 5, 4, 127. 6, 3, 137. VOP. 6, 33.
हस्तिक (von हस्तिन्) n. eine Menge von Elephanten ÇABDAR. im ÇKDR. in dieser Bed. oder Elephant MBh. 9, 2839 nach der Lesart der ed. Bomb. — Vgl. हास्तिक.
हस्तिकान्न m. ein best. giftiges Insect Suçr. 2, 289, 14.
हस्तिकदय m. Tiger; Löwe ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
हस्तिकच्छु m. N. pr. eines Schlangendemons VJUTP. 83.
हस्तिकन्द m. ein best. Knollengewächs RĪĀAN. 7, 80.
हस्तिकरञ्ज m. = महाकरञ्ज RĪĀAN. im ÇKDR. °कं unsere Hdschr. 9, 66.
हस्तिकर्पा m. Elephantenohr: 1) Bez. verschiedener Pflanzen: Ricinus communis TRIK. 2, 4, 26. H. an. 4, 91. MED. η. 112. rother Ricinus RĪĀAN. 8, 57. Butea frondosa H. an. MED. RATNAM. 44. ein best. Knollengewächs (हस्तिकन्द) RĪĀAN. 7, 80. — Suçr. 1, 146, 4. 182, 15. fg. VARĀH. BṚH. S. 29, 7. — 2) N. pr. a) eines Wesens im Gefolge Çiva's H. a. ṇ. MED. VjĀpi beim Schol. zu H. 210. — b) eines Rākshasa R. 6, 74, 5. — c) eines Schlangendemons VJUTP. 86. — d) einer Oertlichkeit RĪĀAN. 5, 23. 7, 1662.
हस्तिकर्पाक m. eine Art Butea ÇABDAR. im ÇKDR.
हस्तिकर्पादल m. desgl. AMARAMĀLĪ im ÇKDR.
हस्तिकर्पापलाश m. = हस्तिकर्पा Butea frondosa Suçr. 2, 171, 17
हस्तिकर्पाक n. Bez. einer Art zu sitzen bei den Jogiñ Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1.
हस्तिकर्षू gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116. — Vgl. हास्तिकर्षूक.
हस्तिकाशय m. N. pr. eines Mannes MBh. 13, 6298. 7672.
हस्तिकुम्भ m. N. pr. einer Felsenhöhle LIA. 2, 1168.
हस्तिकौलि m. oder f. eine Art Judendorn RATNAM. 253.
हस्तिकाशातकी f. eine grosse Cucurbitacee RĪĀAN. 7, 171.
हस्तिकर्ता f. Elephantengrube, N. pr. einer Vertiefung in der Erde LALIT. ed. Calc. 165, 12. HIQUEN-TSANG 1, 314.
हस्तिगिरि m. = काञ्ची ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. हस्तगिरि.